

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelé napadají rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), leč neprávem, neboť odvolací soud posoudil věc po právní stránce úplně správně a dovolatelé se poukazují na správné odůvodnění napadeného rozsudku, jež nebylo vyvráceno vývody dovolání. Dovolatelé jsou na omylu, domnívajíce se, že v případě zmocňovacího indosamentu, o který tu nesporně jde, jest oprávněn k žalobě j e n procuraindosatář. Nehledíc k tomu, že již z doslovu ustanovení § 15 sm. zák. vyplývá, že procuraindosament zmocňuje indosatáře, by i žalobou vymáhal nezaplacenou sumu směnečnou jménem svého indosanta, nikoliv jménem vlastním, plyne již z povahy věci, že žalobkyně jest oprávněna k žalobě, neboť, an procuraindosament nemá převodní účinek a jest jen plnou mocí ve formě indosamentu, jak dovolatelé uznávají, zůstává oprávněný ze směnky procuraindosant, jenž veškeré kroky k výkonu nebo k zachování směnečných práv, k nimž jest zmocněn podle § 15 sm. zák. procuraindosatář, může vykonati t a k é s á m vlastním jménem, obzvláště i žalovati směnečné dlužníky o zaplacení směnky.

Čís. 11591.

Jest »nezákonností« ve smyslu § 46 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., nezabývaly-li se nižší soudy (při odhadu nemovitosti za účelem vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty) námitkou, již se podle zákona měly zabývat.

Za stavební jest pokládati nejen pozemky, o nichž již pravoplatnou regulací a parcelací jest rozhodnuto, že jsou příslušnými úřady určeny k zastavění, nýbrž i pozemky, u nichž jest pravděpodobným, že v dohledné době pro jejich polohu dojde k jich zastavění. Při posuzování pravděpodobnosti jest vycházeti z objektivních poměrů daných povahou pozemků a zákonnými předpisy; nerozhodná jest subjektivní vůle majitelova a způsobilost pozemku, by byl zastavěn, bylo-li by zastavění podle zákonných předpisů vyloučeno. Závažnost odporu proti zastavění a jeho vliv na případné zastavění a na cenu odhadované nemovitosti jest zkoumati se zřetelem na stav ke dni, ke kterému měl býti odhad proveden.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1932, R II 85/32.)

Do souhlasných usnesení nižších soudů o odhadu nemovitosti za účelem vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty podal dovolací rekurs navrhovatelův odpůrce.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu, zrušil usnesení rekursního soudu a uložil mu, by znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Napadeným usnesením potvrdil rekursní soud usnesení soudu prvé stolice; podle § 46 zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.,

o základních ustanoveních soudního řízení nesporného jest tedy dovolací rekurs možným jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Rekurentu jest přisvědčiti, že jest nezákonností, že se soudy nižší nezabývaly při odhadu jeho námitkou, že proti zastavění pozemku budou činiti závažné námitky majitelka lázní L. a státní památkový úřad, případněji řečeno, že nehodlají připustiti zastavění pozemku, ač se jí podle zákona zabývati měly. Podle ustanovení § 272 císařského patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. a § 144 ex. ř. provésti jest odhad podle ministerského nařízení ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. o odhadu nemovitostí. Podle § 28 téhož řádu jest přihlížeti k okolnostem, které mají vliv na hodnotu. An rekurent tvrdil, že okolnosti jím namítané mají vliv na cenu odhadované nemovitosti, měly námitky ty býti vzaty v úvahu a znalci o vlivu tom slyšení a, objevila-li se toho potřeba, zjištěno, na kolik námitky ty jsou odůvodněny, a soud měl při stanovení odhadní hodnoty přihlídnouti k posudku znalců i v tomto směru. Není však nezákonným, považují-li nižší soudy odhadovanou nemovitost za stavební místo z důvodu, že jest pravděpodobným, že v dohledné době pro jeho polohu dojde k jeho zastavění. Pozemky, u nichž jest taková pravděpodobnost, jest považovati za stavební (čís. 5183 sb. n. s.), nikoli jen pozemky, o nichž již pravoplatnou regulací a parcelací jest též rozhodnuto, že jsou příslušnými úřady k zastavění určeny. Při posuzování pravděpodobnosti té ovšem jest vycházeti z objektivních poměrů daných povahou pozemku a zákonnými předpisy a jest nerozhodná subjektivní vůle majitelova, který snad pozemky zastavěti nechce a nestačí o sobě ani způsobilost pozemku, by byl zastavěn, kdyby podle zákonných předpisů zastavění bylo vyloučeno. Závažnost odporu proti zastavění a jeho vliv na případné zastavění a na cenu odhadované nemovitosti bude ovšem zkoumati se zřetelem na stav ke dni, ke kterému odhad měl býti proveden.

### Čís. 11592.

**Sudiště podle § 81 j. n. platí i pro žalobu majitele nemovitosti, by byl žalovaný uznán povinným dáti vymazati vnucený vklad zástavního práva pro vykonatelnou pohledávku, ježto prý vklad ten vázne na nemovitosti beze všeho důvodu.**

(Rozh. ze dne 22. dubna 1932, R I 133/32.)

Žalobu, domáhající se na žalovaném, by byl uznán povinným dáti vymazati vnucený vklad pro vykonatelnou pohledávku, zadala žalobkyně, majitelka nemovitosti, na sudišti podle § 81 j. n. K námitce místní nepřislušnosti soud první stolice žalobu odmítl, rekursní soud zamítl námitku místní nepřislušnosti. Důvody: Prvý soud vychází z názoru, že jde o žalobu, jejímž podkladem jest obligační nárok na odbřemenění, a že tudíž nejde o žalobu ve smyslu § 81 j. n. Avšak jest přisvědčiti výtce stěžovatelky, že první soud neprávem považuje za základ této žaloby obligační nárok na odbřemenění. Ze žaloby plyne, že se žalující strana domáhá výmazu vkladu zástavního práva z důvodu, že se tento vklad stal neprávem, bezdůvodně a z omylu v osobě zavázaného, že tedy zástavní, tudíž věcné právo vázne na nemovitosti